

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, נבתכ

Bucuresci, 1885

Lectia LIII. Conjuncțiunele (רובתה תולמ)

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

ore printr'un 'ה in urma, când arată o *direcțiune*, d. p. אֲרָצָה (in la țara), i. l. d. לְאֶרֶץ și tot așa מִצְרַיִם, חוּרֵיבָה, יָמָה, אֶסּוּנָה נִגְבָּה etc. Acest ה se număște ה *locativ*.

LECTIA LIII.

Conjuncțiunile (מלות החבור)

Conjuncțiunile se impart după întrebuințarea lor sintactică în 6 clase: a) *Impreunătoare*, cari unesc membrele unei prepozițiuni sau prepozițiuni întregi ună cu altă, d. p. אֶף (și, chiar), (* גַּם-גַּם (atât cât), sau וְ (despre punctațiunea lui וּ vezi mai departe), b) *Adversative*, când o parte a prepozițiunei sau o prepozițiune întreagă este opusă celei l'alte, d. p. אֵלֶּם, כִּי-אֵם, אֶפֶס, וְלֹתִי, בְּלֹתִי (numai, dar, însă, totuși, ci, decât, într'adevăr. afară numai, ci numai). c) *Disjunctive*, cari fac despartire între membrele unei prepozițiuni sau între prepozițiuni întregi, d. p. אִם אִו (ori, sau). d) *Condiționale*, când conjuncțiunea arată o condițiune, d. p. כִּי אִם (dacă, când), אִם-אִו (dacă — atunci), כִּי-עַתָּה לֹו-אִו (de — căci atunci —) לֹו-אִו (de n'ar. fie — atunci). Cuvântul אִם la un jurământ insemnează o negațiune, d. p. אִם (ca oamenii aceștia se nu vadă țara cea frumoasă). e) *Causative*, cari arată o relațiune între *cauză* (motiv sau] scop) și *urmare*, d. p. יֵעַן (fiind că, de ori-ce), עַל כֵּן, לְכֵן (de aceea, pentru această), אַחֲרֵי (după ce), כִּי (fiinca, căci), אֲשֶׁר (pentru ca)

*) גַּם inaintea sau după o negare insemnează : *nicî*.

בְּעִבּוּר (din cauză, pentru), לְמַעַן (pentru că, ca), פֶּן (ca nu cum-va), בְּגִלְלָהּ (din cauza, pentru), יַעַן (fiind că, intru cât,) בְּאֲשֶׁר-בֵּן (cu cât — cu atât).
 f) *Timporale*, care se referă la timpul când se petrece lucrarea, d, p. בְּטֶרֶם (înainte de, încă nu), מֵאָז (de atunci, de când) מֵדִי (de câte ori, în interval), אַךְ (de abia, numai decât), כִּפְעַם בְּפַעַם (de când, în când).
 Toate aceste raporturi se pot exprima prin simplul וּ, numit הַחֲבוּר (Vav împreunării) și care este punctat mai de obicei cu שׁוּא (וְשֵׁם), ear înaintea unei litere cu שׁוּא și înaintea literelor וּמִשָּׁה, וּבֹא; וְשִׁמְעַ (שׁוּרַק), înaintea unui יּ cu שׁוּא primește un הַרִיק și שׁוּא de subt יּ cade (וְיָמֵי יְהוּדָה), înaintea guturale'or cu שׁוּא יְהוּדָה נֹאמַת וְאֲנִי (: מִרְקַב se asimilează cu vocală aceluia (וְהָיָה — וְהָיָה), numai înaintea lui אֱלֹהֵי-אֱלֹהִים se punctuază cu צִרָה (וְאֱלֹהֵי) și אּ rămâne nevocalizat, în fine se măi punctuază cu קִמַּץ când stă la sfârșitul unei fraze (מִי וְיָמֵי הַחֲוֹלָבִים) și în alte cazuri (אֲנִי וְהָיָה).

Observ.

O parte a conjuncțiunelor este totodată și *adverbe* sau *prepozițiuni* după înțelesul propozițiunei.

Deprindere

Căutați în cap. 43 din בְּרֵאשִׁית toate conjuncțiunile aflate acolo și arătați la fie care din ce clasa este. Tot din capitolul acela să arătați și *adverbele* și *prepozițiunile* câte se află pe acolo.